MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 3
ROK XVI

WARSZAWA
15 MARCA 1934

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I.

10.

E.III.348-b/6/1.

BEZPŁATNE WIZY DLA UCZESTNIKÓW KURSU WAKACYJNEGO O KULTURZE POLSKIEJ DLA CUDZOZIEMCÓW.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego organizuje podobnie jak w latach ubiegłych Kursa Wakacyjne o kulturze polskiej dla cudzoziemców w Krakowie 16—28 VII, w Warszawie 30.VII—18.VIII i w Gdyni 20—25.VIII r. b.

Zgłaszającym się o wizę do Polski w celu wzięcia udziału w wymienionym kursie, a zaopatrzonym w legitymacje wydawane przez Dyrekcję Kursów należy udzielać wiz bezpłatnych na przeciąg trzech miesięcy.

11.

E.III.718/6/1.

POUCZANIE OSÓB ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ, A OTRZYMUJĄCYCH OBYWATELSTWO POLSKIE, O STOSUNKU ICH DO POWSZECHNEGO OBOWIĄZKU WOJSKOWEGO.

W związku z nadawaniem przez Ministra Spraw Wewnętrznych obywatelstwa polskiego osobom stale zamieszkałym zagranicą wyjaśniam, że akt nadania obywatelstwa uzyskuje moc prawną dopiero z chwilą doręczenia i przyjęcia przez osoby zainteresowane dokumentu nadania obywatelstwa polskiego.

Z tej przyczyny Urzędy Zagraniczne R. P. winne te dokumenty doręczać wyłącznie za zwrotnem poświadczeniem odbioru, które należy przechowywać w aktach Urzędu.

Przy doręczaniu tych dokumentów należy pouczyć zainteresowane osoby, że z chwilą uzyskania obywatelstwa polskiego podlegają one obowiązkom wynikającym z ustawy z dnia 23.V.24 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 60 ex 33 poz. 60) w rozmiarach, określonych art. 7 tejże ustawy z temi zmianami, które obowiązują obywateli polskich, przebywających poza granicami kraju (§§ 105, 279 — 323 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym Dz. U. R. P. Nr 31 ex 30, poz. 270).

12.

A.II.B.563/2.

SPORZĄDZANIE LIST PŁACY DLA FUNKCJONARJUSZÓW NIŻSZYCH, OBYWATELI POLSKICH, ZATRUDNIONYCH W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH R. P.

Sporządzanie list płacy dla funkcjonarjuszów niższych, zatrudnionych w Urzędach Zagranicznych R. P. i posiadających obywatelstwo

polskie, polecam przejąć Rachubie Centralnej, celem uniknięcia trudności, jakie by wynikały przy bezpośredniem załatwianiu przez Urzędy Zagraniczne formalności, związanych z wykonaniem postanowień ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51 z 1933 r. poz. 396) oraz rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 103 z 1933 r. poz. 818).

W związku z powyższem, zarządzenie Nr. A.II.B.5525 9 w sprawie list płacy dla personelu zatrudnionego zagranicą (Dz. Urz. M. S. Z. Nr 5 z 1933 r. poz. 29) należy stosować również do list płacy wyżej wymienionych funkcjonarjuszów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r.

13.

A.II.B.540/6.

WPROWADZENIE RYCZAŁTÓW NA EKSPLOATACJĘ SAMOCHODÓW.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 28 marca 1933 r. w sprawie gospodarki ryczałtowej oraz w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zarządzam wprowadzenie w Urzędach Zagranicznych i w Biurze Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku ryczałtów na eksploatację samochodów, poczynając od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Ryczałty te dzieli się na dwa rodzaje:

1) ryczałty na eksploatację samochodów urzędowych;

2) ryczałty na utrzymanie samochodów, stanowiących prywatną własność Kierowników Urzędów, przyznawane w wyjątkowych wypadkach.

Pierwsze z wymienionych ryczałtów przeznaczone są na zakup materjałów pędnych (benzyny), smarów, opon, dętek, koszty utrzymania samochodów w czystości oraz na wszelkie inne wydatki związane z ich eksploatacją, z wyjątkiem kosztów remontu i ubezpieczenia. Z ryczałtów, o których mowa w p. 2, Kierownicy Urzędów pokrywają koszty użycia własnych samochodów dla celów urzędowych.

Obydwa rodzaje ryczałtów wypłacane są miesięcznie łącznie z uposażeniem Kierownikom Urzędów, uprawnionym do otrzymywania jednego lub drugiego rodzaju ryczałtów. Nie podlegają one wyliczeniu.

Samochodami stanowiącemi własność Skarbu Państwa dysponują Kierownicy Urzędów dla celów służbowych i reprezentacyjnych. W czasie, gdy Kierownik Urzędu korzysta z urlopu, dysponowanie samochodem urzędowym należy do Zastępcy Kierownika. Samochodem urzędowym dysponuje Zastępca Kierownika również w razie, gdy Kierownik Urzędu wyjedzie w podróż służbową, w czasie której nie korzysta z samochodu.

Zastępcy Kierownika Urzędu przysługuje odpowiednia część ryczałtu za okres czasu dysponowania samochodem. Sumę należną mu z tego tytułu ustala się przez podzielenie kwoty miesięcznego ryczałtu na 45 i pomnożenie przez ilość dni, w ciągu których dysponował samochodem.

W razie zmiany na stanowisku Kierownika Urzędu w ciągu miesiąca kalendarzowego — kwotę miesięcznego ryczałtu dzieli się na 30 i ustala część należną każdemu z dwu następujących po sobie Kierowników przez pomnożenie przez ilość dni pełnienia przez każdego z nich funkcji Kierownika.

Rozrachunek należności przypadających z tytułu ryczałtu samochodowego uskutecznia księgowy, przyczem zarówno sumy zwrócone jak i wypłacone należy przeprowadzić przez księgę „Dziennik—Główna".

Minister

Warszawa, 15 marca 1934 r. *(—) J. Beck*

CZĘŚĆ II.

14.

E. III/778/Po/7/1.

OSTATECZNY TERMIN PRZYJMOWANIA ZGŁOSZEŃ O KONWERSJĘ OBLIGACYJ POLSKICH POŻYCZEK PAŃSTWOWYCH Z LAT 1918 — 1920.

W uwzględnieniu interesów zamieszkałych zagranicą posiadaczy obligacyj polskich pożyczek państwowych emisyj markowych z lat 1918 — 1920, a w szczególności interesów naszych emigrantów. Minister Skarbu decyzją z dnia 11 września 1929 r. zezwolił na przyjmowanie i uwzględnianie w uzasadnionych wypadkach poterminowych zgłoszeń z zagranicy o konwersję wymienionych pożyczek na zasadach konwersji zwykłej, ustalonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274), z wyłączeniem jedynie zgłoszeń obywateli państw, do których ma zastosowanie par. 43 rozporządzenia waloryzacyjnego (Lex Zoll) o wzajemności i odwecie. Począwszy zatem od 1929 r., na podstawie powyższej decyzji omawiane zgłoszenia poterminowe były i są w dalszym ciągu przyjmowane.

Obecnie, biorąc pod uwagę: 1) że tempo napływu takich zgłoszeń bardzo zmalało (pomimo przypomnień prasy emigracyjnej — jak świadczą o tem dołączone do zgłoszeń wycinki z wychodzących zagranicą pism polskich), co wskazywałoby na wyczerpanie się tych spraw, 2) że w ciągu 4-ch lat zgórą zainteresowani mieli możność poterminowego zgłoszenia i w przeważającej większości — o ile tylko przywiązywali wagę do posiadanych obligacyj — niewątpliwie możność tę wykorzystali, a wreszcie 3) że konwersja rzeczona wprost ze względów

natury techniczno-porządkowej nie może trwać bez ograniczenia w czasie — Minister Skarbu decyzją z dnia 12 grudnia ub. r. ustalił ostateczny termin przyjmowania z zagranicy spóźnionych zgłoszeń o konwersję obligacyj markowych do dnia 31 maja 1934 r. włącznie z tem, że nadesłane do tego terminu zgłoszenia będą załatwiane indywidualnie (celem wyeliminowania zgłoszeń spekulacyjnych).

Podając powyższe do wiadomości należy poinformować za pośrednictwem prasy (zwłaszcza polskiej prasy emigracyjnej) posiadaczy obligacyj polskich pożyczek państwowych z lat 1918—20, że:

1. pomimo upływu już przed kilku laty ustawowych terminów zgłoszeń o konwersję polskich pożyczek państwowych z lat 1918 — 20, Ministerstwo Skarbu przyjmowało i nadal przyjmuje zgłoszenia spóźnione od zagranicznych posiadaczy tych obligacyj;

2. ostateczny termin przyjmowania takich zgłoszeń został ustalony na dzień 31 maja 1934 r. i po tym dniu żadne zgłoszenia o konwersję obligacyj, wymienionych w punkcie 1, przyjmowane nie będą;

3. zgłoszenia, nadesłane w powyższym terminie, będą rozpatrywane indywidualnie i uwzględniane według swobodnego uznania Ministerstwa Skarbu tylko w wypadkach uzasadnionych przy zastosowaniu konwersji zwykłej zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274), które przewiduje następujące stawki przerachowania:

a) dla asygnat Skarbu Państwa z 1918 roku—10 złotych w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r., za 250 marek polskich, względnie za 115 rubli, względnie za 355 koron austrjackich;

b) dla obligacyj 5% krótko i długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z 1920 roku — 10 złotych w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. za 1000 marek polskich;

c) dla obligacyj 4% państwowej pożyczki premjowej z 1920 r.— 10 złotych w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. za 5.000 marek polskich.

4. do zgłoszeń należy dołączyć posiadane obligacje pożyczek z lat 1918—20 (względnie świadectwa tymczasowe na te obligacje) i wraz ze zgłoszeniem przesyłać pod adresem Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

Równocześnie komunikuje się, że podania (nie wyłączając podań emigrantów polskich) o zrealizowanie przedawnionych kuponów od polskich pożyczek państwowych z reguły nie będą uwzględniane przez Ministerstwo Skarbu. O powyższem należy informować odnośnych petentów, aby na tej podstawie uniknąć zbytecznego urzędowania w związku z odnośnemi podaniami.

Z uwagi na w grę wchodzący termin należy niezwłocznie wykonać niniejsze zarządzenie Ministra Skarbu.

15.

A.III.540/R/16/34.

GENERALNE UBEZPIECZENIE SŁUŻBOWYCH SAMOCHODÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH ORAZ KIEROWCÓW TYCH SAMOCHODÓW W POZNAŃSKO-WARSZAWSKIEM TOWARZYSTWIE UBEZPIECZEŃ.

Z dniem 1 marca 1934 r. rozwiązana została umowa z Towarzystwem „Patria" i od daty tej wszystkie służbowe samochody przydzielone Urzędom Zagranicznym zostały ubezpieczone na jednej polisie generalnej w „Poznańsko-Warszawskiem Towarzystwie Ubezpieczeń" Spółka Akcyjna w Poznaniu, Oddział w Warszawie ul. Czackiego 2.

Ubezpieczenie obejmuje:

a) służbowe samochody Urzędów Zagranicznych oraz samochody zastępcze od odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie jednej osoby lub kilku osób do wysokości zł. 500.000.— i za uszkodzenie cudzej własności przez jeden wypadek — do wysokości zł. 30.000.—;

b) kierowców samochodów od następstw wypadków: do wysokości zł. 25.000 na wypadek śmierci i do wysokości zł. 25.000 na wypadek stałego kalectwa.

Ubezpieczenie samochodów Urzędów Zagranicznych od uszkodzeń (autocasco) nie zostało uwzględnione.

W myśl powyższego więc ubezpieczeni zostają kierowcy oraz samochody następujących Urzędów:

Ambasady: Angora, Paryż, Waszyngton,

Poselstwa: Ateny, Belgrad, Berlin, Bern, Bruksela, Budapeszt, Buenos Aires, Bukareszt, Haga, Helsingfors, Kair, Kopenhaga, Lizbona, Madryt, Meksyk, Moskwa, Oslo, Praga, Rio de Janeiro, Ryga, Sofja, Sztockholm, Tallinn, Teheran, Tokio, Wiedeń.

Konsulaty: Berlin, Charków, Czerniowce, Essen, Jerozolima, Kijów, Królewiec, Leningrad, Lille, Marsylja, Mińsk, Monachjum, Moskwa, Olsztyn, Opole, Paryż, Piła, Stambuł, Strasburg, Tuluza, Tyflis, Użhorod, Kom. Gen. R. P. Gdańsk, Delegacja R. P. Genewa.

Samochody w Ambasadzie w Paryżu i w Poselstwie w Kopenhadze ubezpieczone są tylko od odpowiedzialności prawno-cywilnej, a samochody Poselstwa R. P. w Bernie i Delegacji R. P. w Genewie — tylko od nieszczęśliwych wypadków każdorazowego kierowcy.

W razie wypadku z ubezpieczonym samochodem lub kierowcą Urząd Zagraniczny obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tem Poznańsko-Warszawskie T-wo, Oddział w Warszawie ul. Czackiego 2 oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Wydział A.III., dopełniając jednocześnie wszelkich formalności wymaganych instrukcją dotyczącą obowiązków ubezpieczającego, którą M. S. Z. rozsyła jednocześnie wszystkim zainteresowanym Urzędom Zagranicznym, łącznie z warunkami ogólnymi i szczególnymi stanowiącymi załącznik do polisy generalnej.

Jeżeli ubezpieczony kierowca poniósł śmierć wskutek wypadku należy Towarzystwo Ubezpieczeń (Ogniobank-Warszawa) oraz M. S. Z. powiadomić telegraficznie.

Każdy ubezpieczony kierowca winien posiadać nieprzedawnione międzynarodowe prawo jazdy.

Z dniem 1 marca 1934 straciły moc obowiązującą zarządzenie zawarte w Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6/1932 r. poz. 43 oraz komunikat zawarty w Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14/1933 poz. 127.

16.

E.II.299/S Z.-11/5.

NOSZENIE MUNDURU WOJSKA POLSKIEGO ZAGRANICĄ.

Wobec zdarzających się wypadków, że rozmaitego rodzaju organizacje byłych wojskowych polskich zagranicą zwracają się do Placówek zagranicznych w sprawie noszenia przez członków tych organizacyj przy okazji rozmaitego rodzaju uroczystości mundurów Wojska Polskiego, względnie używają tych mundurów w tychże okolicznościach, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i ewent. zastosowania wyjaśnienia Ministerstwa Spraw Wojskowych w tej sprawie.

Zgodnie z temi wyjaśnieniami w mundurach obecnych Wojska Polskiego występować na terenie zagranicznym mogą jedynie osoby wojskowe, specjalnie delegowane z kraju przez władze wojskowe, względnie inne osoby wojskowe z poza kraju, każdorazowo mające właściwe zezwolenie wojskowych władz polskich. Natomiast niema przeszkód przeciwko temu, aby b. żołnierze polscy zagranicą, pragnący w momentach uroczystych występować w mundurach czynili to w swych dawnych mundurach formacyjnych, czy też innych mundurach stowarzyszeń b. wojskowych, za zgodą jednak Placówek Konsularnych.

Nikt inny występować w mundurach W. P. nie może.

Ze swej strony Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, iż zgody na używanie mundurów wojskowych Placówki Konsularne, udzielać mogą li tylko poważnym organizacjom centralnym, przedstawiającym należyte gwarancje i ponadto tylko w tym wypadku, o ile noszeniu wojskowych mundurów cudzoziemskich nie sprzeciwia się ustawodawstwo miejscowe.

17.

G. M. A. 489/40.

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA HASEŁ REJESTRATURY.

Stosownie do punktu 7 Instrukcji, zamieszczonej w Hasłach Rejestratury, wprowadza się następujące uzupełnienia:

Dodaje się:

Skrót *Mn* na określenie nazwy państwa Manchu-Kuo

Hasła: 245 — Pakt Bałkański
289 — Kompetencje Radcy Emigracyjnego
566 — Kredyty dla Polaków zagranicą
137-a — Reorganizacja Ligi Narodów na tle sytuacji politycznej.
371-c — Lotnictwo gdańskie.

Uzupełnia się hasło 273 — Polityka emigracyjna:
a) polska
b) państw obcych.

18.

W. O. 438/5.

ZAŁATWIANIE SPRAW DLA NAUCZYCIELI POLSKICH ZAGRANICĄ.

Sprawy osobowe nauczycieli kontraktowych, zatrudnionych w szkolnictwie polskiem zagranicą załatwiane są od dnia 1 lutego 1934 r. w Wydziale E. II. Departamentu Konsularnego.

19.

W. O. 472/5.

UZUPEŁNIENIE SKŁADU KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY M. S. Z. ogłoszonego w Dz. Urz M. S. Z. Nr. 21 z dnia 30 października 1932 r.

Zastępca Protokulanta:
Fedewicz Michał, Kierownik Kancelarji w VII gr. up.

20.

W.O.503 34.

ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

1) Poselstwo R. P. w Tallinie — Kohtu 10.
2) Konsulat Hon. w Oranie — (Oranja) — Av. Loubet 22.
3) Konsulat Hon. w Tananarive — (Madagascar) — Rue de Liège.

21.

W.O.471/21/34.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I URZĘDACH PODLEGŁYCH

MIANOWANI:

Schätzel Tadeusz, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny, p. o. Naczelnika Wydziału P. III. w M. S. Z. — Wicedyrektorem Departamentu Politycznego, dniem 1 lutego 1934 r.

Gwiazdoski Tadeusz, Naczelnik Wydziału P. I. w M. S. Z. — Wicedyrektorem Departamentu Politycznego, z dniem 1 lutego 1934 r.

Potocki Józef, Naczelnik Wydziału P. II. w M. S. Z. — Wicedyrektorem Departamentu Politycznego, z dniem 1 lutego 1934 r.

Jaroszewicz Tadeusz, prow. radca poselstwa, Chargé d'Affaires R. P. w Kairze, z dniem 1 lutego 1934 r. radcą poselstwa z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku.

Katerla Kazimierz, asesor — Kierownikiem Referatu w M. S. Z., z dniem 1 lutego 1934 r.

Malinowski Władysław, referendarz — Kierownikiem Referatu Archiwalnego w Gabinecie Ministra, z dniem 1 lutego 1934 r.

Arlet Wiesław, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału E. I.

Celiński Bolesław, prow. referendarz w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. oraz attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Sztokholmie, z dniem 15 marca 1934 r.

Głogowski Adam, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału P. II.

Jodko-Narkiewicz Stanisław, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału P. VI.

Kałuski Antoni, asesor z tyt. sekretarza poselstwa w Poselstwie R. P. w Moskwie — II sekretarzem Poselstwa, z dniem 1 lutego 1934 r. z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku.

Kicki Władysław, asesor w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r.

Kossobudzki Stanisław, praktykant w M. S. Z, referendarzem, z dniem 1 lutego 1 34 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału E. II.

Kulisiewicz Edward, sekretarz w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału E. II.

Łępkowski Rafał, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału P. II.

Piłejko Konstanty, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału E. I.

Ryniewicz Stefan, prow. referendarz — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r.

Siedlecki Stanisław, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału E. I.

Śmieszek Józef, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r., z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału Osobowego.

Stahl Adam, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Biura Radcy Ekonomicznego.

Starzeński Paweł, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału P. I.

Wajdemajer Alfons Bruno, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Biura Radcy Ekonomicznego.

Węckowski Roland, praktykant w M. S. Z. — referendarzem, z dniem 1 lutego 1934 r. z równoczesnem przydzieleniem do Wydziału P. II.

Wolski Władysław, prow. attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Bukareszcie, z dniem 1 maja 1934 r.

Makowski Józef, Wicekonsulem Honorowym R. P. w Montevideo, z dniem 14 lipca 1933 r.

POWIERZENIE FUNKCYJ:

Grabińskiemu Mieczysławowi, radcy — zastępcy Naczelnika Wydziału Osobowego z dniem 1 marca 1934 r.

ZWOLNIENI Z ZAJMOWANEGO STANOWISKA:

Dzierżykraj-Morawski Kajetan, Podsekretarz Stanu w M. S. Z. — z dniem 31 stycznia 1934 r. zwolniony ze stanowiska Podsekretarza Stanu w M. S. Z. z pozostawieniem nadal pełnienia obowiązków Polskiego Członka Komisji Mieszanej dla Górnego Śląska.

Wielowieyski Józef, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w M.S.Z.— z dniem 31 stycznia 1934 r. zwolniony ze stanowiska Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego z zachowaniem nadal funkcyj Polskiego Członka Komisji Koncyljacyjnej polsko-niemieckiej.

ANULOWANIE PRZYDZIAŁU:

Dr. Ripy Karola, Radcy M. S. Z. — do Biura Radcy Ekonomicznego — z dniem 7 lutego 1934 r. z równoczesnem powierzeniem obowiązków Delegata M. S. Z. do spraw związanych ze Światowym Zjazdem Polaków z Zagranicy.

POWIERZONO KIEROWNICTWO:

Babińskiemu Leonowi, Radcy Prawnemu w M. S. Z. — kierownictwo Referatu Prawnego, z dniem 1 lutego 1934 r.

Dr. Gorzechowskiemu Józefowi, Naczelnikowi Wydziału w M. S. Z. — Kierownictwo Referatu Szyfrów w Gabinecie Ministra, z dniem 1 lutego 1934 r.

Łubieńskiemu Aleksandrowi, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — kierownictwo Referatu Ogólnego w Protokóle Dyplomatycznym, z dniem 1 lutego 1934 r.

Morstinowi Pawłowi, Radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — kierownictwo Referatu Orderowego w Protokóle Dyplomatycznym, z dniem 1 lutego 1934 r.

Skiwskiemu Wiktorowi, referendarzowi w M. S. Z. — kierownictwo Referatu Politycznego w Gabinecie Ministra, z dniem 1 lutego 1934 r.

PRZYDZIELENI:

Jaśkiewicz Teofil, zast. Naczelnika Wydziału Osobowego w M. S. Z. — do Wydziału Budżetowego (A. II.), z dniem 1 marca 1934 r. z równoczesnem powierzeniem zastępstwa Naczelnika Wydziału.

Jarczyński Jan, referendarz w Wydz. E. III — do Wydz. A. II, z dniem 20 lutego 1934 r.

Ogniewski Kasper, referendarz w Wydziale E. III — do Wydziału A. II, z dniem 1 marca 1934 r.

De Rosset Stanisław, referendarz W. O. — do Wydziału P. VI, z dniem 15 lutego 1934 r.

Strawińska Marja, podreferendarz w Wydziale E. III — do Wydziału A. II, z dniem 26 lutego 1934 r.

Szteynówna Zofja, prow. sekretarz administracyjny w Wydziale A. III— do Wydziału E. III z dniem 22 lutego 1934 r.

Ziemięcka Marja, Pomocnik kancelaryjny w Protokóle Dyplomatycznym— do Wydziału P. III z dniem 23 stycznia 1934 r.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU PEŁNIENIA FUNKCJI:

Dr. Starzewskiemu Janowi, radcy ministerjalnemu — p. o. Chargé d'Affaires R. P. w Tallinie do dnia 30 kwietnia 1934 r.

PRZESUNIĘCIE DATY ODWOŁANIA:

Dr. Fischa Józefa, prow. attaché konsularnego w Konsulacie Gen. R. P. w New-Yorku — na dzień 30 czerwca 1934 r. z równoczesnem mianowaniem prow. referendarzem od 1 lipca 1934 r.

Kurnatowskiego Adama, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Bukareszcie — na dzień 30 kwietnia 1934 r.

PRZEDŁUŻENIE URLOPU BEZPŁATNEGO:

Badyńskiej Janinie, sekretarzowi administracyjnemu—do dnia 31 marca 1935 r.

Czerwińskiemu Ludomirowi, sekretarzowi rachunkowemu — do dnia 31 grudnia 1934 r.

aniłowskiemu Władysławowi, prow. sekretarzowi—do dnia 31 grudnia 1934 r.

Dembińskiemu Konradowi, pomocnikowi kancelaryjnemu -do dnia 28 lutego 1935 r.

Kermenicowi Oswaldowi, radcy ministerjalnemu – do dnia 30 kwietnia 1934 r.

Machowi Leonowi, sekretarzowi konsularnemu – do dnia 31 marca 1935 r

Potulickiemu Michałowi, tyt. sekretarzowi legacyjnemu — do dnia 31 grudnia 1934 r.

Szpakowskiej Natalji, pomocnikowi kancelaryjnemu—do dnia 30 czerwca 1934 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Linda-Lipaczyński Czesław, Pomocnik administracyjny — z dniem 1 marca 1934 r.

Szymańska Wincentyna, Pomocnik kancelaryjny—z dniem 1 lutego 1934 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.

Zaniewski Henryk, radca—z dniem 14 lutego 1934 w związku z przejściem do służby w Kancelarji Cywilnej Pana Prezydenta R. P.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Kossow Marjan, radca — z dniem 28 lutego 1934 r.

Landy Zofja, naczelnik kancelarji — z dniem 31 stycznia 1934 r.

Millak Stanisław, naczelnik wydziału — z dniem 28 lutego 1934 r.

Prof. Mościcki Henryk, radca — z dniem 28 lutego 1934 r.

Wisłocki Mieczysław, podreferendarz — z dniem 28 lutego 1934 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

Badowski Henryk, pomocnik kancelaryjny — z dniem 28 lutego 1934 r.

Bernatowicz-Ułaszynowa Marja, pomocnik kancelaryjny — z dniem 28 lutego 1934 r.

Dąbrowski Wiesław, referendarz — z dniem 31 marca 1934 r. (na własną prośbę).

Dr. Fisch Józef, — prow. referendarz w M. S. Z. — z dniem 30 września 1934 r.

ZMARLI:

Tarnowski Jerzy, radca legacyjny w Ambasadzie R. P. w Paryżu — zmarł dnia 2 marca 1934 r.

22.

PD-416-b/zezw./a/6.

ODZNACZENIA

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniami z dnia 27.XI-33 r. Nr. 5438/Or i z dn. 19.XII-33 r. Nr. 5506 Or udzielił zezwolenia na przyjęcie i noszenie odznak cudzoziemskich następującym osobom:

1) *Beckowi Józefowi*, Ministrowi Spraw Zagranicznych—Wielkiej Wstęgi norweskiego orderu św. Olafa,

2) *Romerowi Karolowi*, Dyrektorowi Protokółu Dyplomatycznego, — Wielkiej Wstęgi Białej Róży Finlandzkiej, Wielkiej Wstęgi austrjackiego odznaczenia honorowego „Grosses Ehrenzeichen am Bande für Verdienste", oraz Krzyża Komandorskiego I kl. orderu Dannebroga,

3) *Raczyńskiemu Edwardowi*, Delegatowi przy Lidze Narodów w Genewie, — Wielkiej Wstęgi orderu Korony Rumuńskiej,

4) *Ogniewskiemu Kasperowi*, referendarzowi w M. S. Z. — złoty Krzyż Kawalerski greckiego orderu Zbawiciela,

5) *Korsakowi Witoldowi Ryszardowi*, referendarzowi w M. S. Z. — austryjackiego odznaczenia honorowego „Grosses Ehrenzeichen für Verdienste",

6) *Dr. Łazarskiemu Romanowi*, b. Konsulowi Krzyża Komandorskiego jugosłowiańskiego orderu św. Sawy,

7) *Zdzitowieckiemu Wincentemu*, b. Wicekonsulowi R. P. — austrjackiego odznaczenia honorowego „Goldenes Ehrenzeichen für Verdienste".

Wice-Dyrektor Gabinetu Ministra

(—) Seweryn Sokołowski

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 101.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Nr 11905|34. Główna Drukarnia Wojskowa.